

det paa mit. Jeg gør det fremdeles saa meget hellere, som de Indvendinger, der ere fremsatte fra forskellige Sider mod det Foredrag, jeg holdt her i Salen for en Uge siden, ikke ere meget vægtige eller omfattende.

Jeg skal for det første gøre en Bemærkning til den højtærede Justitsminister. Jeg ved, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) har taget Patent paa Garrotterloven; det er derfor maaske lidt dristigt af mig at blande mig i Sagen, men jeg vil dog gerne sige til den højtærede Justitsminister, som endte med at fastslaa, at han i denne Debat havde sejret, og at Kontraparten var gaaet ynkeligt i Vandet, at skal nogen fastslaa Resultatet af Debatten, skal det ikke være Parten selv, Justitsministeren. Jeg tror, det hellere maatte overlades til Tinget, Pressen og Offentligheden at afgøre, hvem der har sejret, enten den højtærede Justitsminister eller det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds. Den Dom, der da fældes, vil maaske have lidt større Vægt end Justitsministerens egen Dom i hans egen Sag. Mig forekommer det, at Justitsministeren ikke har sejret. Efter alt, hvad der er draget frem, synes det mig, at to Ting staa uimodsagte og vistnok ogsaa uimodsigelige, og det er, at Garrotterloven af 1863 ikke har bidraget til en Formindskelse af disse Voldsomheder. Det er oplyst ved de Tal, som det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) har fremdraget, og som fremkom under en Parlementsdebat, hvor man netop modsatte sig Uvidelsen af Loven, og de ere ikke bestredne og kunne neppe bestrides fra nogen Side. Altsaa Loven har ikke virket til det, som man tilsigtede. Hvad Motiverne angaar, maa jeg maaske gøre den Bemærkning, at Motiverne til Lovforslaget, saaledes som den engelske Lovgivning er, ikke udarbejdes samtidig med Lovens Udstedelse. De ledsage Loven, men naturligvis blive de til under Lovens Udarbejdelse. Hvis Motiverne til Justitsministerens Forslag eller de ærede Forslagsstilleres Forslag bleve staaende, vilde de afspejle den Sindsstemning, som fandtes, da Motiverne bleve udarbejdede, men ikke de Forhold, der fandtes, da Loven blev gennemført. Garrotterloven har altsaa ikke medført nogen Formindskelse af Voldsforbrydelsernes Antal. Det er uimodsigelig godtgjort.

Garrotterloven var en Lejlighedslov, der igen ophævede en ældre Lejlighedslov, i Anledning af et Attentat paa Dronningen. Det er i sin Tid fremdraget af det ærede

Medlem for Kalundborg (Krabbe), og det kan læses i Tidenden. Men dernæst er Loven kun anvendt i overordentlig faa Tilfælde. Ministeren nævnte — og det beder jeg ærede Medlemmer lægge Mærke til — at den kun var anvendt i 880 Tilfælde i Løbet af de sidste 40 Aar. Dette maa sammenholdes med det store Antal af Forbrydelser, som det ærede Medlem fra Æbeltoft omtalte. 880 Domme i 40 Aar vil sige det samme som 22 om Aaret, og sammenlignet med danske Forhold vil det sige, at Pryglestraffen her kun skulde anvendes overfor $1\frac{3}{8}$ Forbryder om Aaret. Det er det hele. Altsaa, denne Lov som her er dragen frem, har for det første ikke hjulpet, idet Antallet af Forbrydelserne er tiltaget, og for det andet anvendes den saa overordentlig sparsomt, at det vilde svare til, om man her i Landet kun en Gang om Aaret og en lille Smule til piskede en enkelt Mand. Jeg synes, at disse Kendsgerninger ere tilstrækkelige til at vise, at man paa ingen Maade kan berabe sig paa den engelske Garrotterlov og dens Virkninger til Fordel for Gennemførelsen af Legemsstraffen her i Landet.

Fra den højtærede Ordførers Side er der ikke indvendt noget mod min Tale sidste Fredag. Alle de Indvendinger, jeg havde mod de enkelte Paragraffer, lod han ligge, og en skønne Dag gik han endog sin Vej og vilde slet ikke deltage i Debatten. Han vendte dog tilbage, men i den Tale, han da holdt, havde han heller ikke nogen Indvending at gøre mod, hvad jeg havde fremført. Med Hensyn til Afholdsparagraffen svarede den ærede Ordfører blot, at det vilde han overlade Afholdsmændene at svare paa. Det ærede Medlem maa vide, at ingen af Afholdsmændene her i Salen have forsvaret denne Paragraf. Tværtimod de, der have talt, have talt imod den. Endog en af Medforslagsstillerne, det ærede Medlem for Fuglebjerg (Lars Jensen), har taget Afstand fra denne Paragraf i dette Lovforslag, som han selv er Medforslagsstiller til, saa den ærede Ordførers Henviisning til, at Afholdsmændene her kunde svare paa hans Vegne, er ikke sket Fyldest. Der er intet Svar kommet. Jeg er ogsaa sikker paa, at denne Paragraf vil blive fuldstændig omarbejdet til 2den Behandling eller i modsat Fald udstemt.

Den højtærede Justitsminister gik saa godt som ikke ind paa de forskellige Indvendinger, jeg havde gjort mod Lovforslaget. Jeg havde bl. a. fremført Eksempler paa, at hele denne Bølleforskræk-